

У Х В А Л А
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гольник Лариси Владленівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзацу другого частини першої, пункту 2 частини шостої статті 51 Закону України „Про Вищу раду правосуддя“

м. К и ї в
24 квітня 2019 року
№ 26-у(II)/2019

Справа № 3-75/2019(1634/19)

Другий сенат Конституційного Суду України у складі суддів:

Тупицького Олександра Миколайовича – головуючого,
Городовенка Віктора Валентиновича,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Лемака Василя Васильовича,
Мойсика Володимира Романовича – доповідача,
Первомайського Олега Олексійовича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гольник Лариси Владленівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзацу другого частини першої, пункту 2 частини шостої статті 51 Закону України „Про Вищу раду правосуддя“ від 21 грудня 2016 року № 1798–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 7–8, ст. 50).

Заслухавши суддю-доповідача Мойсика В.Р. та дослідивши матеріали справи, Другий сенат Конституційного Суду України

у с т а н о в и в:

1. До Конституційного Суду України звернулася Гольник Л.В. з клопотанням визнати такими, що не відповідають частині першій статті 24, частинам першій, другій статті 55, частині першій статті 64, частині третій статті 124, пункту 1 частини другої статті 129 Конституції України (є неконституційними), положення абзацу другого частини першої, пункту 2 частини шостої статті 51 Закону України „Про Вищу раду правосуддя“ від 21 грудня 2016 року № 1798–VIII (далі – Закон), згідно з якими скажник має право оскаржити рішення Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя (далі – Дисциплінарна палата) у дисциплінарній справі до Вищої ради правосуддя за наявності дозволу Дисциплінарної палати на таке оскарження; скарга на рішення Дисциплінарної палати залишається без розгляду і повертається особі, яка її подала, якщо скарга подана скажником за відсутності дозволу Дисциплінарної палати на таке оскарження.

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї копій судових рішень вбачається таке.

Третя Дисциплінарна палата Вищої ради правосуддя відкрила дисциплінарні справи стосовно Гольник Л.В. як судді Октябрського районного суду міста Полтави (за скаргами голови Октябрського районного суду міста Полтави Струкова О.М.) та голови названого суду Струкова О.М. (за скаргами Національного агентства з питань запобігання корупції, Голови Ради суддів України Сімоненко В.М. за дорученням Ради суддів України, судді Октябрського районного суду міста Полтави Гольник Л.В.); зазначені дисциплінарні справи об'єднано в одну.

Третя Дисциплінарна палата Вищої ради правосуддя 23 травня 2018 року прийняла рішення „Про притягнення до дисциплінарної

відповідальності суддів Октябрського районного суду міста Полтави Струкова О.М., Гольник Л.В.“, в якому застосувала дисциплінарні стягнення: до Струкова О.М. – у виді суворої догани з позбавленням права на отримання доплат до посадового окладу судді протягом трьох місяців, до Гольник Л.В. – у виді догани з позбавленням права на отримання доплат до посадового окладу судді протягом одного місяця. Не погоджуючись з цим рішенням, Гольник Л.В. подала скаргу до Вищої ради правосуддя.

Член Вищої ради правосуддя, розглянувши скаргу Гольник Л.В. на рішення Третьої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя від 23 травня 2018 року у частині притягнення до дисциплінарної відповідальності судді Октябрського районного суду міста Полтави Струкова О.М., ухвалою від 12 липня 2018 року залишив скаргу без розгляду на підставі пункту 2 частини шостої статті 51 Закону у зв'язку з відсутністю у Гольник Л.В. дозволу Дисциплінарної палати на таке оскарження.

З огляду на зазначене Вища рада правосуддя, розглянувши вказану скаргу в частині оскарження притягнення Гольник Л.В. до дисциплінарної відповідальності, рішенням від 2 серпня 2018 року залишила без змін рішення Третьої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя від 23 травня 2018 року про притягнення до дисциплінарної відповідальності Гольник Л.В.

Вважаючи, що має право на оскарження рішення Третьої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя від 23 травня 2018 року у частині, яка стосується судді Струкова О.М., Гольник Л.В. звернулася із позовом до Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду, в якому просила, зокрема, визнати протиправною і скасувати ухвалу від 12 липня 2018 року, а також зобов'язати Вищу раду правосуддя повторно вирішити питання про прийнятність скарги на рішення від 23 травня 2018 року у частині притягнення до дисциплінарної відповідальності судді Струкова О.М.

Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду ухвалою від 3 вересня 2018 року відмовив у відкритті провадження

у цій справі, а Велика Палата Верховного Суду постановою від 14 лютого 2019 року зазначену ухвалу залишила без змін.

Гольник Л.В. вважає несправедливою норму Закону про те, що дозвіл на оскарження рішення Дисциплінарної палати надає сама ця палата в тому самому складі, що приймає рішення, оскільки це дозволяє Вищій раді правосуддя приймати немотивовані рішення та обмежувати можливість оскарження її ж рішень у суді, що суперечить частинам першій, другій статті 55 Конституції України.

Також, на думку Гольник Л.В., оспорювані положення Закону встановлюють процесуальну нерівність учасників процесу перед законом і судом, що не відповідає частині першій статті 24, пункту 1 частини другої статті 129 Конституції України, адже, як зазначено в конституційній скарзі, „суддя має право оскаржити рішення ВРП без будь-яких обмежень і дозволів, тоді як скажник може подати позов до суду тільки за попереднього отримання дозволу на оскарження від Дисциплінарної палати ВРП“.

Також Гольник Л.В. звертає увагу на те, що оспорювані положення Закону не відповідають частині першій статті 64, частині третій статті 124 Конституції України, оскільки право на звернення до суду може бути обмежене тільки Конституцією України, а „оспорювані норми закону суперечать Конституції в частині виведення рішень ВРП з-під юрисдикції українських судів у разі, коли скажник не отримує дозволу на оскарження таких рішень“.

2. Другий сенат Конституційного Суду України, розглядаючи питання про відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з постановленням неодностайно Першою колегією суддів Другого сенату Конституційного Суду України Ухвали від 12 квітня 2019 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить з такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону, та якщо вичерпано всі національні засоби юридичного захисту (за наявності ухваленого в порядку апеляційного перегляду судового рішення, яке набрало законної сили, а в разі передбаченої законом можливості касаційного оскарження – судового рішення, винесеного в порядку касаційного перегляду) (абзац перший, пункт 1 частини першої статті 77).

З аналізу судових рішень, копії яких долучено до конституційної скарги, вбачається, що Гольник Л.В. не вичерпала усіх національних засобів юридичного захисту, отже, не дотримала вимог пункту 1 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 36, 55, 56, 62, 67, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 54 Регламенту Конституційного Суду України Другий сенат Конституційного Суду України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті провадження у справі за конституційною скаргою Гольник Лариси Владленівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзацу другого частини першої, пункту 2 частини шостої статті 51 Закону України „Про Вищу раду правосуддя“

від 21 грудня 2016 року № 1798–VIII на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГИЙ СЕНАТ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**